

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI

Erazma Barčića 5

Poslovni broj: 10 UsI-1393/18-5

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Danici Vučinić, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Adriane Bačić, u upravnom sporu tužiteljice protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe sa sjedištem , radi rješavanja spora između korisnika i operatera, 28. prosinca 2018.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice radi poništenja odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/18-01/519, URBROJ: 376-05-18-5 od 16. kolovoza 2018., te radi vraćanja predmeta na ponovni postupak.

Obrazloženje

Pobijanom odlukom tuženika odbijen je, kao neosnovan, zahtjev tužiteljice za rješavanje spora između korisnika i operatera prigovor korisnika (ovdje tužiteljice), a koji zahtjev je podnesen vezano za telefonske račune.

Protiv gore citirane odluke tuženika tužiteljica je pravodobno podnijela tužbu ovom Sudu, te u bitnome navodi da je sklopila ugovor sa za u iznosu od 205,00 kuna mjesečno u trajanju od 24 mjeseca, a ne u iznosu od 40,00 kuna, te navodi kako su zatezne kamate obračunate na plaćene račune za prethodno razdoblje i to za 8. i 9. mjesec 2017. i navodi kako nije dobila račune za 10. i 11. mjesec 2017. pa je mislila da je koristila usluge drugog operatera. Navodi kako je koristio paricu tužiteljice, ne zna koliko vremena, za drugog korisnika i da je to rekla agentica telefonom, u smislu – nemamo parica, dečki kopaju, mi ćemo vam platiti i navodi kako je prijavila kvar 3. rujna 2017., a telefon da je mogla koristiti od 27. rujna 2017., samo nekoliko dana i da to u stvari nije bio kvar, nego da je paricu tužiteljice ustupio drugom novom korisniku, da je velikodušno otpisivao račune tužiteljice pa da je tako otpisao i račun za 7. mjesec 2017., a tuženik da nije odgovorio kako je moguće da je paricu tužiteljice koristio drugi, novi korisnik i stoga predlaže da se poništi rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako u cijelosti prigovara svim prigovorima tužiteljice i naglašava kako prigovore krajnjih korisnika može rješavati isključivo u pogledu eventualnih povreda Zakona o elektroničkim komunikacijama i pripadajućih podzakonskih akata. Navodi kako je utvrđeno da je tužiteljica 8. siječnja 2016. ugovorila tarifni paket

u trajanju od 24 mjeseca i da je 21. siječnja 2018. ugovorena tarifna opcija u iznosu od 40,00 kuna mjesečno, te ističe da su javne komunikacijske usluge korištene sve do trajnog isključenja u prosincu 2017. kada je zatražen prijenos broja u mrežu drugog operatora i da su mjesečni računi za listopad, studeni, prosinac 2017. i veljaču 2018. ispravno ispostavljeni i naplaćeni sukladno cjeniku, te da je zbog dugovanja za travanj i svibanj 2017., u lipnju 2017. ispostavljena Opomena i obzirom da dugovanje nije niti tada podmirjeno, da je u srpnju 2017. izvršeno privremeno isključenje pretplatničkog broja, a nakon podmirjenja dugovanja u srpnju 2017., tužiteljici ponovno u kolovozu 2017. omogućeno korištenje svih javnih komunikacijskih usluga, a u prosincu 2017. da je izvršeno trajno isključenje usluga zbog prijenosa broja u mrežu drugog operatora. Obzirom da tužiteljica i dalje nije podmirivala račune, da joj je u studenome 2017. ispostavljena Opomena, ali da nije bila privremeno isključena zbog prigovora uloženog u listopadu 2017. Dalje ističe, da su na računu za veljaču 2018., za neplaćene račune za rujan, listopad i prosinac 2017. obračunate zakonske zatezne kamate u iznosu od 9,67 kuna. Ističe da se usmene izjave tužiteljice o netočnim iznosima računa od strane , ne mogu uzeti kao dokaz, osobito kada suprotna strana dostavi dokaz iz kojeg je nesumnjivo razvidno da su usluge ispravno obračunate, te ističe kako je postupak privremenog isključenja usluge na zahtjev krajnjih korisnika detaljno opisan Općim uvjetima poslovanja . Što se tiče zahtjeva tužiteljice za preslušavanjem snimke telefonskog razgovora, napominje kako snimanje razgovora nije obveza operatora, već samo mogućnost, slijedom čega da se navodi ispravnosti postupanja i onoga što je rečeno putem telefona mogu provjeriti na temelju cjelokupne dokumentacije priložene spisu. Navodi kako tužiteljica u tužbi nije navela nikakve nove činjenice niti dokaze u odnosu na ono što je već prethodno utvrđeno i stoga predlaže tužbu odbiti kao neosnovanu.

Kako stranke u tužbi i u odgovoru na tužbu nisu predložile održavanje rasprave, sporna je primjena prava, a odlučne činjenice nisu sporne, primjenom članka 36. točka 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, dalje ZUS), ovaj upravni spor riješen je bez održavanja rasprave.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz dokumentacije koja prileži spisu tuženika proizlazi da tužiteljica osporava račune za listopad, studeni i prosinac 2017., te veljaču 2018., za pretplatnički broj .no prigovarajući i na kakvoću usluge od srpnja do prosinca 2017., smatrajući da netko treći koristi njezinu paricu. Tužiteljica je 8. siječnja 2016. ugovorila tarifni paket u trajanju od 24 mjeseca i 21. siječnja 2018. je ugovorena tarifna opcija u iznosu od 40,00 kuna mjesečno.

Sukladno odredbi članka 41. stavak 1., 2., 3. i 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ broj: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14; dalje: ZEK), propisano je da se prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju njihovim međusobnim ugovorom (u daljnjem tekstu: pretplatnički ugovor) (stavak 1.). Pretplatnički ugovor i opći uvjeti poslovanja iz članka 42. ovoga Zakona moraju biti pisani jednostavnim jezikom, razumljivim prosječnom korisniku usluga, za razumijevanje kojeg nije potrebno posebno obrazovanje (stavak 2.). Operatori javnih komunikacijskih usluga moraju temeljiti pretplatničke ugovore na općim uvjetima poslovanja i cjeniku usluga, u skladu s odredbama članka 42. i 42.a ovoga Zakona. Svaki krajnji korisnik usluga ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja iz članka 42. i cjenika usluga iz članka 42.a ovoga Zakona (stavak 3.). Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti

korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Pretplatnički ugovor mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača, te drugim posebnim propisima. Obvezno trajanje pretplatničkog ugovora ne može biti dulje od dvije godine, pri čemu operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nuditi i pretplatničke ugovore u trajanju od jedne godine. Ugovori sklopljeni putem sredstava daljinske komunikacije ili elektroničke trgovine, kao i ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostora operatora, moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima (stavak 4.).

Iz spisa predmeta upravnog postupka proizlazi da je tužiteljica dugovala određene iznose za račune iz listopada, studenog i prosinca 2017., kao i veljaču 2018. Istoj je zbog nepodmirenog dugovanja za travanj 2017., ispostavljena Opomena, a kako nije podmirila račun niti za svibanj 2017., tužiteljica je 25. srpnja 2017. privremeno isključena iz mreže, a nakon što je podmirila svoje dugovanje 31. srpnja 2017., ponovno je uključena u mrežu 1. kolovoza 2018., a obzirom da je promijenila operatora, trajno je isključena 6. prosinca 2017., zbog čega je tužiteljici ispostavljen i račun za prosinac sa zaduženjem mjesečne naknade do dana trajnog isključenja i zaduženjem Naknade za prijevremeni raskid ugovora.

Uvidom u osporavane račune, utvrđeno je da je tužiteljica u tom razdoblju koristila usluge ovdje zainteresirane osobe, na koje je obračunata mjesečna naknada i naplaćena sukladno cjeniku, a na računu iz veljače 2018. su obračunate zakonske zatezne kamate zbog nepodmirenih računa od rujna do prosinca 2017.

Slijedom ovako izloženog stanja stvari, Sud utvrđuje da osporavanom odlukom tuženika nije povrijeđen zakon na štetu tužiteljice, da su svi prigovori tužiteljice neosnovani, a na koje se tuženik detaljno očitovao, te je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, odlučeno kao u izreci ove presude.

U Rijeci 28. prosinca 2018.

Sutkinja

Danica Vučinić, dipl. iur., v.r.

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno: 31.12.2018. 9:54:49		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/18-01/130	-04	
Uredbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-18-4		0

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a)

Dostaviti

- tužiteljic;
- tuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9,
- zainteresiranoj osobi.
- Vladi Republike Hrvatske radi objave presude u „Narodnim novinama“

Za tačnost otpis - ovlaštena službenica:

Adriana Bačić